

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/153/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116224271
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2116224271.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., IČO: 35 717 769, Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, zastúpený: JUDr. Vratislav Šteffek, advokát, Nám. M. Benku 6, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: R. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, T., o zaplatenie sumy 765,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 591,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 591,- eur od 02.01.2016 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 54% trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 24.10.2016, doručenou tunajšiemu súdu dňa 31.10.2016, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 765,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 765,00 eur od 02.01.2016 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 12.06.2015 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. J na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej bezhotovostný úver v sume 600,00 eur za celkový úrok vo výške 20% z poskytnutej úverovej sumy, t.j. 120,00 eur. Za poskytnutie úveru žalobca účtoval žalovanej servisný poplatok vo výške 9% z úverovej sumy, t.j. 54,00 eur. Zmluvou sa žalovaná zaviazala celkovú čiastku vo výške 774,00 eur uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 3,00 eurá a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 76,50 eura. Prvá splátka bola splatná 10. deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Úver žalobca poskytol žalovanej bezhotovostne, a to prevodom na číslo účtu uvedené žalovanou v Žiadosti o prevod finančných prostriedkov, ktorá tvorí súčasť zmluvy. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v Predžalobnej upomienke zo dňa 29.11.2015 upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 03.01.2016 písomne oznámil žalovanej, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 01.01.2016. Žalovaná ku dňu vypracovania žaloby uhradila žalobcovi celkovo 9,00 eur. Dlžná čiastka ku dňu spísania žaloby činí 765,00 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorú sa žalovaná zmluvou zaviazala žalobcovi zaplatiť v celkovej sume 774,00 eur a čiastkou vo výške 9,00 eur, ktorá bola uhradená žalovanou (774,00 eur - 9,00 eur = 765,00 eur). Ako dôkazy žalobca predložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. J zo dňa 12.06.2015, Predžalobnú upomienku - výzvu k úhrade

dĺžnej sumy zo dňa 29.11.2015, Oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 03.01.2016, podacie hárky, Amortizačnú tabuľku pre zmluvu č. J

3. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 11Csp/153/2016-18 zo dňa 26.07.2018, ktorý sa žalovanej nepodarilo doručiť, preto ho súd uznesením č.k. 11Csp/153/2016-33 zo dňa 13.09.2018 zrušil.

4. Žalovanej bola žaloba s prílohami doručená dňa 03.10.2018 vyvesením na úradnej tabulu a webovej stránke súdu, k tejto sa nevyjadřila, dôkazy neoznačila.

5. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 veta druhá CSP, keďže sa jedná o spotrebiteľský spor, a zároveň ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

8. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav: Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 12.06.2015 uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. J na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 600,00 eur za úrok vo výške 20% z istiny, t.j. 120,00 eur. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtoval servisný poplatok vo výške 9% z istiny, t.j. 54,00 eur. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť uvedený úver s príslušenstvom v 13 mesačných splátkach tak, že prvé tri mesačné splátky boli dohodnuté vo výške 3,00 eurá a ďalších desať mesačných splátok bolo dohodnutých vo výške 76,50 eura, pričom prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Odplata bola dojednaná vo výške 26,77% z istiny za rok, ročná percentuálna miera nákladov bola dojednaná vo výške 50,22% a priemerná RPMN bola ku dňu podpisu uvedená vo výške 37,67%. Žalovaná zaplatila žalobcovi z poskytnutého úveru sumu 9,00 eur, s plnením ostatných dohodnutých mesačných splátok sa žalovaná dostala do omeškania. Predžalobnou výzvou zo dňa 29.11.2015 upozornil žalobca žalovanú, že ak nevykoná bezodkladnú úhradu dlhu, žalobca si uplatní právo a po uplynutí 15-dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a budú voči nej uplatnené všetky zmluvne dojednané sankcie. Nakoľko k úhrade dlžnej sumy v stanovenom čase nedošlo, žalobca zaslal žalovanej Oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 03.01.2016, v ktorom oboznámil žalovanú s tým, že záväzok z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol zosplatnený ku dňu 01.01.2016.

9. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

13. Podľa § 502 ods. 1 a 2 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

18. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi stranami sporu vznikol uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere právny vzťah, ktorý je od svojho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zákon č. 129/2010 Z.z.), keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 6 písm. d) OBZ) a zároveň žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

24. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len z časti. Strany sporu uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 ZSÚ. Na základe uzatvorenej zmluvy o úvere žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver v sume 600,00 eur, pričom žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom v dohodnutých splátkach. Nakoľko zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len rozpis splátky percentuálne, a síce, že z každej jednotlivej splátky predstavuje istina 78,43%, úrok 14,51% a servisný poplatok 7,06%. Takéto uvedenie rozpisu splátky na istinu, úroky a poplatky však nie je naplnením požiadavky citovaného ustanovenia ZoSÚ, nakoľko toto ustanovenie predpokladá, že pri splátke (ktorá je uvedená v eurách) sa uvedie, aká suma (v eurách) zo splátky predstavuje splácanie istiny, aká splácanie úroku a aká splácanie servisného poplatku. Ak teda žalobca ako veriteľ v zmluve neuviedol, aká je výška splátky istiny, úroku a servisného poplatku v eurách, ale len percentuálne, súd má za to, že to nie je možné považovať za uvedenie podstatnej náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka (bez toho, aby si musel uvedené prepočítavať, čo nakoniec môže byť pre priemerného spotrebiteľa i problémom) tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a síce termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba spôsobom „380. deň po uzatvorení zmluvy“, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Čo sa týka stanovenia úrokovej sadzby podľa § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), táto nie je stanovená v súlade s § 502 OBZ, keď nie je zrejmé, za aké obdobie je stanovený úrok vo výške 20% z istiny.

25. Uvedené obsahové nedostatky zmluvy majú za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom žalovanej sa považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru ani servisného poplatku, ale len na vrátenie sumy poskytnutého úveru. Keďže žalovaná zaplatila z poskytnutého úveru vo výške 600,00 eur časť vo výške 9,00 eur, súd jej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 591,00 eur (600,00 - 9,00). Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 02.01.2016, keďže k zosplateniu úveru došlo dňa 01.01.2016, a preto má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu omeškania žalovanej s plnením peňažného dlhu bola výška základnej úrokovej sadzby 0,05 %. Žalobca tak má popri dlžnej istine nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % (5 + 0,05 %) ročne z priznanej dlžnej sumy 591,00 eur odo dňa omeškania žalovanej s plnením peňažného dlhu, t.j. odo dňa 02.01.2016, do zaplatenia.

26. Súd pritom poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/176/2016-49 zo dňa 02.08.2017 vydaný v obdobnej veci, v ktorého odôvodnení odvolací súd uviedol, že „rozhodne nepostačuje a nie je v súlade s citovaným znením zákona, ak hoci jednoduchou logickou úvahou, či jednoduchým aritmetickým výpočtom, je možné zistiť, že v zmluve stanovená mesačná splátka zahŕňa okrem istiny úverovej splátky, aj splátku úrokov a poplatkov (v neznámej výške). ... Niet pochybností o tom, že údaj o konečnej splatnosti úveru musí byť vymedzený konkrétnym dátumom a bezpredmetná je argumentácia žalobcu, že konečná splatnosť je 370-ty deň po uzavretí zmluvy. Účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch je zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ jasne a bez pochybností a ďalších výpočtov informovaný, kedy nastane konečná splatnosť úveru, teda dokedy bude splácať úver. Pojem „termín“ predstavuje presné časové vymedzenie. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského v zmluve nie je uvedený ani tak, aby sa dal bez pochybností určiť odkazom na dohodnutý termín splatnosti jednotlivých splátok a ich počet. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť v zmluve vyjadrený presným dátumom a nie udalosťou, ktorá je závislá na vôli ktorejkoľvek zmluvnej strany, pričom odvolací súd zdôrazňuje, že v prejednávanej príhode ide o náležitosť predpokladanú zákonom.“

27. K rozhodnutiu Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere súd nevytýkal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj neuviedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a riadnej výšky úrokovej sadzby, ktoré sú ako náležitosti zmluvy o úvere upravené nielen v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Neuviedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a neuviedenie riadneho údaju o úrokovej sadzbe, môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto aj v zmysle výkladu článku 23 smernice 2008/48, sa táto zmluva považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez úrokov a poplatkov. Zároveň je súd toho názoru, že zákon o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy jednoznačne určoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom v prípade absencie čo i len jednej z náležitostí, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

28. Súd ešte dodáva, že pre posúdenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je (pre absenciu prechodných ustanovení k zmene úpravy) potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. účinné v čase uzatvorenia zmluvy. Súd pritom odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/294/2017-85 zo dňa 23.04.2018, v ktorom odvolací súd vyjadril názor, s ktorým sa tunajší súd stotožňuje, že „na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so Smernicou je potrebné ZoSÚ novelizovať zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (výkladom contra legem). Následkom citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ je nová legislatívna zmena od 1.5.2018 (vykonaná novelou zák. č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení zákon o bankách), kde sa uvádza, že vzhľadom na toto rozhodnutie sa upravuje náležitosť zmluvy tak, že sa nahrádza rozčlenením pojmom frekvencia. Je teda evidentné, že zákonodarca pristúpil k legislatívnej zmene a súd nemôže vykladať sporné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako v prípade dvoch rôznych znení zákona len z dôvodu, aby vyhovel požiadavke žalobcu. Požadovaný výklad sporného ustanovenia bude možný pri posudzovaní zmlúv uzavretých po účinnosti spomenutej novely (aby neodporoval princípu zákazu retroaktivity).“

29. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval nárok žalobcu za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 591,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 591,- eur od 02.01.2016 do zaplatenia, preto žalobe v tejto časti vo výroku I. vyhovel, a vo zvyšku žalobu vo výroku II. zamietol.

30. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(3)

31. S prihliadnutím na výšku istiny s príslušenstvom, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovanú, určil súd žalovanej v súlade s § 232 ods. 3 veta druhá CSP na plnenie primeranú dlhšiu lehotu 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

32. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

33. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

34. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

35. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola zo sumy 765,- eur s príslušenstvom priznaná suma 591,- eur s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 77% a hrubý úspech žalovanej 23%, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 54% (77 - 23). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 54% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku, keď v konaní nebol tvrdený a súd sám nezistil dôvod na postup podľa § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).